

Amplissimis Viris,

ANTIQUA NOBILITA-
TE, PRUDENTIA, AUTHO-
RITATE, ET ERUDITIO-
ne præstantissimis,

D.D.D. TRIBUS SENIORIBUS,
CONSULI JUDICI,

AC TRIPLICI ORDINI SENATO-
rio inclytæ Reipub. IGLAVIEN-
sis in Moravia

*Dominis & Patronis suis unice
observandis.*

Non immeritò, Viri Am-
plissimi, beati omnium ore
prædicantur ij, quos adedò æ-
quus amat Iupiter, ut optimè
de se merentibus, parem referre possint
gratiam. Omnium verò felicissimi ij, qui-
bus ut voluntas, ita nec deest facultas, ac-
cepta beneficia cum fœnore reddendi.
Nam si verum est, quod Seneca, Philoso-
phus

phus, Poëta, & Orator insignis de grato animo prodidit; *quod qui gratus futurus est, statim dum accipit, de reddendo cogitet*: quid quæso acerbius gratæ menti accidere potest, quam mutuis officiis non posse certare? Verùm enimverò cùm hætenus mihi à fortuna minus benignè prospectū esset, atque omninò necessitati parendum esse statuerem, præterea ob oculos meos quotidie versaretur, cùm A. V. prompta me meaqué studia iuuandi voluntas, tùm æquissimum illud Iuris gentium præceptum; *redde quod debes*, & mecum diu multumque deliberarem, qua ratione A. V. gratum & memorem animum meum testificarer; tandem eò perveni, ut, quod Fortunæ bona denegarent, id bonis ingenioli mei compensandum iudicaret, & proinde tractatum, quem de utilissima & maximè necessaria Purgationis materia, publicæ utilitatis causâ conscripsi, A. V. offerrem, dedicare & consecrarem: Non quòd hoc leuidens munusculo, ingens debitum, quo jure naturæ, & meritorum ratione Patriæ sum devin-

uinctus, persolvi à me posse putarem; sed ut interim aliquid tantum esset pignoris, quodad ipsi maiora, Deo dante, offerrem. Etenim alienissimus ab omni Naturæ æquitate essem, nisi patriam meam dulcissimam præ aliis Rebuspub. non amarem, nec, quantum per me licet, iuvarem. Tantus enim omnibus ingenitus est amor patriæ, ut neminem sui oblivisci patiatur, sed mira dulcedine, quodocunque patriæ nomen animosurrepit, omnium corda etiam ferocissima demulciat. Refert eloquentiæ Parens, virum sapientissimum Vlysses Ithacam illam, patriam suam, in asperrimis saxis, tanquam nidulum affixam, immortalitati anteposuisse: ut silentio præteream Q. Curtium, qui, cum terra in medio foro ingenti hiatu desedisset, responsumque esset, non coalituram labem, nisi quispiam ex optimæ spei adolescentibus sese in hiatum dejecisset: acceptam à Patria vitam, eidem impendere non dubitavit, & consensu equo, alacri animo & citra omnem moram in specum se præcipitavit.

Cùm igitur tanta fuerit omnibus seculis Patriæ dignitas, nec unum quidem futurum spero, qui, quodd hæc meas primitias A. V. dedicaverim, sit improbaturus. Maiorem autem in modum, viri amplissimi rogo, ut hoc munusculum, etsi non A. V. dignum, ab homine tamen V. A. addictiss. & observantiss. profectum, hilari fronte accipiaris; illudque potius ex animo offerentis, quàm ex ipsius muneris præstantia æstimeris, & à calumniosis malevolorum & invidorum morsibus, patrocínio & autoritate vestra vindicetis. Dabitur à me opera, quanta potest; maxima, ut A. V. gratiam meam, quam nunc animo foveo, aliquando re ipsa experiatur. Quod reliquum est, DEUM feridè precor, ut in Ecclesia vestra incorruptam veræ religionis doctrinam perpetuò conservet, vosque à Tyranno Turcico, insensissimo nominis divini hoste, clementer defendat, omniaque consilia vestra ita dirigat, ut cedant in ipsius gloriam, & Reipub. salutem. Valete Patres

tres & columnæ Patriæ, & me, meaque
studia vobis ita commendata habere, ut
ego planè confido. Datæ in inclyta A-
cademia IULIA, quæ est Helmſteti die
18. Auguſti, ANNO 95.

M. V.

observantiſſ.

Tobias Dorncreilins
Iglaviensis, philoſo-
phia ac medic,
D.

